

Із огневого джерела

Володимир Свідзінський

Із огневого джерела,
Розкритого в небеснім полі,
Ви пили, древа лісові,
І довго потім у неволі
Томились промені живі.
Але палаючим ключем
Я розімкнув темницю їх,
І от давно погаслим днем
Позолотився мертвий сніг.

Так ти на мене вієш чаром
І радістю тії весни,
Коли мов сонячним пожегом
Юнацькі обнялися сні,
І вихор буйно-золотий
Промчався по душі моїй,
І в тій тривозі чарівній
Запломенився світач твій.